

FARNOSTI SVATÝCH VOJTĚCHA A CECÍLIE VE SLAVIČÍNĚ

Ročník 24

Číslo 5

16. 6. 2019

Drazí přátelé,

Slavností Seslání Ducha Svatého dáváme tečku za velikonočním obdobím. Prožívali jsme 50 dní utvrzování ve víře v Pána, který přemohl smrt a hřích. Věřím, že jsme všechna slavení prožívali jako osobní setkání s Bohem. Jenom tak můžeme pochopit svou úlohu, ke které nás Ježíš zval, a to být jeho svědky pro svět a lidi v něm. V tomto se vlastně dostáváme k podstatě Letnic. Rodí se církve, rodí se společenství, které je vedeno Těšitelem k evangelizaci, a v ní prožívané radosti. Jak nám to popisují Skutky apoštolů, první společenství setrvalo na modlitbách, naslouchání Božímu Slovu, nauce apoštolů a lámaní Chleba. Spojovala je vzájemná láska a živý Ježíš uprostřed. Tato atmosféra neděle co neděle nabíjela členy církve k osobnímu svědectví. Dařilo se jim oslovovat a zapálit pro Krista a víru mnohé. Nebyli to kazatelé, ani teologicky vzdělaní lidé, ale měli v srdci živou víru a ohromný potenciál lásky Pána. Když si porovnáme dobu, ve které žili první křesťané s dneškem, tak je v mnoha věcech identická. Dnes víc jako jindy potřebujeme reevangelizaci, a samozřejmě to jde ruku v ruce s kvalitou prožívané víry. Zájem o duchovno roste, protože člověk zavalen materialismem a abnormálním tempem života touží po něčem víc. Proto je dnes populární odejít do ticha

kláštera a hledat, přemýšlet. Ale pozor, nabídek je spousta a některé jsou velice lákavé, protože slibují vnitřní klid a pohodu, harmonii se světem a přírodou, ale bez Boha, který by stál uprostřed jako zdroj pokoje a lásky. Co nabídneme my? Svatý otec František vyhlásil mimořádný misijní měsíc s účelem nové evangelizace. Jak ho chceme jako farnost realizovat? Nemyslím si, že je dobré čekat na to, co pan farář vymyslí. Já také nejsem bezedná studna nápadů. Vždyť farnost jsme všichni a mělo by nám záležet na zvěstování Krista v našem městě. A vůbec, jak chceme jako společenství oslovovat do budoucna lidi kolem nás a přitáhnout je k lásce Ježíše. To jsou mimořádně náročné úkoly pro nás pro všechny, jestliže chceme zachovat víru a tradici a pokračovat jako farnost dál.

Žijeme v časech, kdy se žádá mnohem víc, jako jenom v neděle přijít do kostela, sem tam jít na pouť, žít minimální život svátostí. Dnes se očekává styl života, který upozorňuje jako maják. To znamená, že je světlem a bezpečím na rozbouřeném moři společnosti. Ano, toto povolání je těžké, ale Duch nás vede a dává sílu a obnovuje, tvoří nové. Chci zvláště povzbudit ty, kteří přijali loni biřmování. Prosím, probudte se a otevřete Ježíši nanovo srdce, abyste dokázali být svědci víry, jak jste to prožívali u biřmování. Ať nás Těšitel vede a přetváří na nové lidi!

o. Marian

Ve středu 19. června oslaví náš otec Marian 20. výročí kněžství...

Děkujeme mu za jeho službu v naší farnosti

a do dalšího kněžského působení mu přejeme a u Pána vyprošujeme

hojnost Božích milostí a darů Ducha Svatého!

Pastýřský list k problému sexuálního zneužívání

Drazí bratři a sestry,

v poslední době se v církvi i ve světě hodně mluví o bolestném tématu sexuálního zneužívání a církve i její služebníci jsou stavěni do divného světla. Snad mně někteří můžete zazlívát, že reaguji pomalu. Musím přiznat, že i pro biskupy jde o věc nezvyklou a nejsme odborníci na všechno. Ne, že by šlo o skutečnost naprosto neznámou, ale její rozsah a povaha si vyžádaly přípravu a studium. Zatím jsme měli studijní den vedený odborníky dvakrát pro biskupy a dvakrát pro kněze, připravujeme pěší kající pouť kněží. Pro pastorační pracovníky jsme připravili příručku: O domácím násilí. Protože máme mnoho zaměstnanců v různých institucích, přepracovali jsme etický kodex Charity a budeme pracovat na vylepšení etických kodexů našich škol, přesto, že jde o prostředí bezpečnější než ostatní, kde zatím o žádném případě zneužití nevíme.

Papež František vydal 9. května směrnici, kterou se budeme řídit. Česká biskupská konference zřídila už k 1. květnu 2019 kontaktní místo na pomoc obětem zneužívání jako svou organizační jednotku. Kontaktní místo je určeno pro osoby, které tvrdí, že byly zneužity jako nezletilé nebo jako zranitelné. Mezi zranitelné se počítají lidé nemocní, fyzicky či psychicky postižení, nebo zbavení osobní svobody, s fakticky nebo dočasně omezeným chápáním, rozhodováním nebo schopností se bránit.

Kontaktní místo neposkytuje, ale zprostředkovává odbornou duchovní, sociální, terapeutickou a psychologickou pomoc, včetně orientačního právního poradenství. Kontaktní místo neslouží pro příjem oznámení za účelem zahájení církevního procesu proti agresorovi. To je třeba ohlásit generálnímu vikáři, který pověří vhodné členy diecézní komise k prověření případu. S ním osobně se oběť setkat nemusí.

Každé sexuální zneužití je třeba odsoudit jako ďábelský hřích, ať se ho dopustí kdokoliv. Stane-li se to v církevním prostředí, nebo se toho dopustí člověk zasvěcený Bohu, je to tím bolestnější, zraňuje to jak církev a poškozují její důvěryhodnost, tak oběti. Těžká zranění se neuzdravují snadno a rychle. Zranění mají právo na potřebnou péči, kterou je nutné jim poskytnout. Proto prosím ty, kterých se to týká, ať mají odvahu se ozvat. Skrze Kontaktní centrum církev nabízí pomocnou ruku.

Proti pachatelům je nutné zakročit jasně. Buďte si jistí, že v naší diecézi se žádný případ nezametá pod koberec, ale řeší se podle státního zákona a církevních směrnic. Zároveň jako křesťané musíme umět odpouštět těm, kdo dělají pokání. Odpuštění hříchu však neznamená prominutí trestu, který má být přijímán jako spasitelné pokání.

Církev je svatá, ale ne dokonalá. Má svatou Hlavu – Krista, působí v ní Duch Svatý, je svatá svátostmi, ale mimo svatých či dobrých věřících jí tvoří i různě hříšní lidé. Konečně hříšníci jsme všichni. Katolická církev není sektou čistých lidí. I když jsme vykoupeni, všichni neseme důsledky dědičného hříchu. Pokud s tím nepočítáme, jsme překvapeni zlem a selháním jak vlastním, tak druhých. K posvěcení církve může ovšem přispět každý z nás svým pokáním i osobním úsilím o ctnostný život. Důležité je udělat všechno, co je v našich silách, abychom dalšímu zneužívání předcházeli.

Co můžeme udělat ve vztahu k dětem?

Nekrásnější jesličky, to je rodina

Tvé dítě spí. Budeš ho v noci pozorovat. Je to tak krásné, ta nevinost, která se vám narodila. Jsou to jesličky, které máš doma celý rok.

Tvoji staří rodiče čekají, až jim zavoláš nebo až je navštívíš. Jsi pro ně jako Tři králové. Rozhodl ses nechat je u sebe až do konce. Tolik jiných je rychle odloží do hospice. Pro tebe by však bez nich zhaslo hodně hvězd v rodinných jesličkách.

Odmítl ses věnovat takové práci, kde na prvním místě stojí výkon a prospěch, které potlačují všechno ostatní. Všechny tvé milované děti, kterým jste pomáhali růst, mají u tebe přednost. Vidíš, jak radostně září jejich tváře, jimž se věnuješ a o které se každý den

Jak v rodinách, tak v různých společenstvích, je třeba vytvářet atmosféru důvěry a bezpečí, aby děti mohly přijít s čímkoliv. Nejlépe pravidelně a nerušeně. Všimát si změn v jejich chování. Důvěřovat jim. Umět se za ně postavit. Být před nimi jako ti, kteří nesoudí, ale povzbuzují, aby neměly strach mluvit i o věcech těžkých nebo špatných. Nevychovávat je k slepé poslušnosti, ale k hledání dobra, protože útočník může slepé poslušnosti dítěte zneužít a zakázat mu mluvit o zneužití, či dělat z toho tajemství. Zajímat se o to, kde a jak tráví dítě čas, co dělá ve skautu, jinde, jako ministrant, proč nechce jít k strýčkovi, k sousedovi. Modlit se za děti, za dary Ducha Svatého ve výchově. Naučit děti už od mala zdravé sebeúctě i schopnosti říkat NE i dospělému. Nejen je tomu učit, ale i sami se podle toho chovat vůči dětem a ostatním. V současné době je mnoho různých projevů násilí, s kterými se mohou setkat. Podle věku je třeba jim postupně vysvětlit, co si k nim nesmí nikdo dovolit. Když začínou užívat chytré mobily a internet, který má také své nástrahy, je třeba jim věnovat zvláštní péči, účinně varovat před pornografií a bavit se s nimi o neznámých lidech, s nimiž si začaly dopisovat, vyměňovat zprávy a obrázky nebo hrát počítačové hry i pro více hráčů. Samotáři hledají kamarády a může se ozvat nebezpečný deviant, který vystupuje jako vrstevník, ale cíleně hledá své budoucí oběti. Někteří pak používají pohružky, nátlak, podplácení a útočení na city dítěte. Pokud bude ve farnostech zájem, pomůžeme zorganizovat odborné přednášky pro rodiče o mediální výchově dětí.

Jak se chovat ke kněžím, na něž padá stín hříchů, přestože je většina nevinná? Vytvářet s nimi živou a otevřenou farní rodinu. Modlit se za ně. Neidealizovat je, ale ani nepodezřívát, nepomlouvat a zbytečně nekritizovat. Dávat zpětnou vazbu, případně i kritiku konkrétní věci, ale v úctě. Pomáhat vytvářet prostředí přijetí a široké rodiny. Nepodporovat důvěrnosti a citové projevy, ale budovat přátelské a radostné společenství. Jestliže máme podezření na něco nezdravého, je dobré si po klidné úvaze a upřímné modlitbě s knězem promluvit, upozornit, jak působí na druhé. Pokud domluva nepomůže a vidíme problém jako vážný, je třeba si dle Ježíšových slov přibrat dva svědky a pokud to nepomůže, jít za představeným.

Nezapomeňme při tom, že velká většina kněží je i při svých lidských slabostech skvělá. Mluvíme sice o zneužívání v církvi, ale k 90 % zneužívání dochází ve vlastních rodinách od rodičů či druhých partnerů matky nebo sourozenců. Při tom je většina rodičů také skvělá. Viníci nejsou většinou lidé úchylní, nemocní či nepřátelští, ale lidé bez vnitřní kázně a pravdivé otevřenosti před Bohem. Chceme-li nabídnout dětem zdravé prostředí a ochranu, je třeba uzdravit společenost, žít podle ducha a ne podle těla, být opravdu svobodní od nemravnosti a pornografie, nebyt sebestřednými hledači požitků a příjemností, ale otevření skutečné lásce, která slouží a hledá dobro druhých.

Děkuji všem rodičům, kněžím i různým animátorům a vedoucím programů pro děti za jejich obětavou službu a prosím, aby se nedali odradit špatnými příklady. Děkuji všem, kteří nejsou lhotejní nebo jen kritičtí, ale aktivně se zapojují do pokání církve svými kajícími skutky, do pomoci obětem i do účinné prevence jak správnou výchovou dětí, tak osobním úsilím o pozvednutí své vlastní morální úrovně i morální úrovně celé společnosti.

Ve spojení modlitby zůstává a všem ze srdce žehná

arcibiskup Jan

staráš. Hlídej teplo v těch živoucích jesličkách. Je na tobě, abys je každý den udržoval.

Když odmítneš, aby byla v každém pokoji tvých dětí televize, když nedovolíš dětem v obýváku počítačové hry, mp3 a ostatní hračky, které izolují jednoho od druhého, uděláš ze svého domu jesličky, kde budou tvé děti králi. V království rodiny je ohromné, že jsou všichni schopni navzájem se poslouchat.

Toto mystérium lásky dotvářej s dětmi už od nynějška. Mají netušenou schopnost sdílení, když s nimi rozmlouváš. Tak uvidíš, jaké báječné světlo bude osvětlovat tvůj život. Hvězdami v tvé rodině budou oči zářící láskou – vašeho manželského páru a vašich ratolestí.

Guy Gilbert Rodina – Poklad naší doby

Musíme si pomáhat

Majerovi se balili na pouť rodin. Tak dlouho se na ni těšili! Nejdříve je ale třeba stihnout poutní autobus. Maminka, syn a dcera už čekají oblečení v předsíni, ale táta pořád hledá zpěvník, fotoaparát a mobil. Všechny už tlačí čas. Když se otec konečně objeví u věšáku, aby se oblékl, podává mu malá Maruška boty se slovy: „Taťko, tady máš tenisky. Hodně spěcháme. Tak jsem ti už zavázala tkaničky!“

Národní pouť na hoře Butkov

„Boží chrám na kamenné hoře“ i „nejmladší poutní místo na Slovensku“. Tak někteří nazývají Skalní sanktuárium Božího milosrdenství na II. etáži kamenolomu Butkov nad vesnicí Ladce. I třetí květnovou neděli bylo v tomto originálním komplexu sakrálních staveb, soch, památníků neobyčejně rušno. Na tradiční jarní pouť se tam vybraly tisíce návštěvníků. Část poutníků přišla do sanktuária pěšky. V modlitbách a se zpěvem postupně přešli čtrnáct zastavení křížové cesty. Další věřící vyvezly po serpentinách v kamenolomu desítky autobusů. Podle značek vozidel bylo jasné, že přivezly poutníky z celého Slovenska, ale také z Čech, Moravy a Polska.

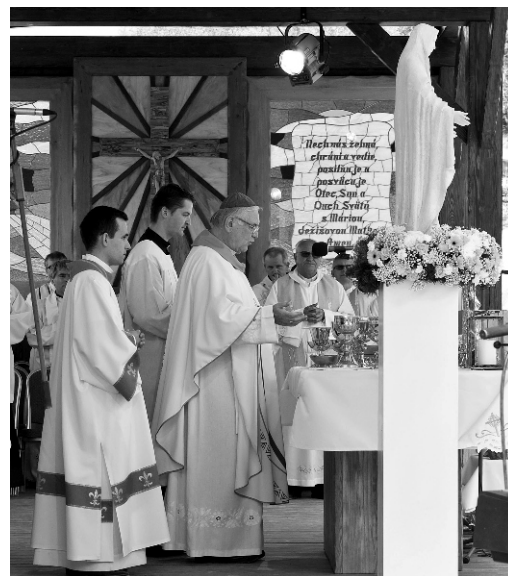
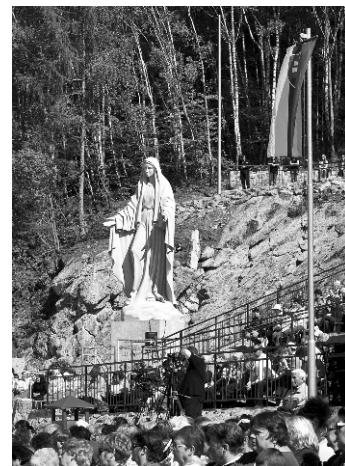
Také plně naložený autobus poutníků z naší farnosti se vydal v sobotu 18. května na Butkov, přesně v den 99. výročí narození sv. Jana Pavla II., který má v tomto areálu svůj pomník. Hlavní celebrant – žilinský diecézní biskup Tomáš Galis. V závěru slavnostní homilie biskup Galis připomněl, že celý květen je mariánským měsícem: „Ať Panna Maria, Matka milosrdenství, pomáhá všem nám kráčet cestami pokoje a bratrství, založenými na přijetí a odpuštění, na úctě k druhým, na lásce k životu. Na lásce, která je ochotná obětovat sebe. Kéž tedy naše Matka daruje našim rodinám a každému z nás požeňnaní a radost ze života. Kéž Maria, zdroj veškeré útěchy, přinese pomoc a posilu i těm, kteří trpí a jsou těžce zkoušeni.“

Součástí této pouti na Butkov byla i modlitba Korunky Božího milosrdenství v podání Kongregace sester Matky Božího milosrdenství z Krakova. Slavnostní atmosféru mše svaté důstojně podbarvil hudebně-pěvecký sbor The Gospel Family a nezapomenutelným zážitkem pro mnohé poutníky nadlouho zůstanou i mariánské písně v interpretaci operního pěvce Jaroslava Dvorského.

Ještě pár slov ke vzniku tohoto místa: Přímým impulzem pro vznik tohoto díla a výběrem místa pro toto nezvyklé sanktuárium, které tvoří kostel v Ladcoch i celé okolí hory Butkov mezi monumentálními skalami, byla slova sv. Jana Pavla II., který řekl: „Vezměte jiskru Božího milosrdenství z krakovských Lagevník a zabudujte ji do těchto skal. Tyto skály připomínají moji práci v továrně Solvay a cestu, kterou jsem denně v dřevákách absolvoval do Sanktuária Božího milosrdenství v Lagevníkách.“ Před očima mnohých se naplňují tato prorocká slova papeže. Nejdřív byl na hoře Butkov 14. září 2013 požeňnan 12-ti metrový podsvícený kříž, potom 21. června 2014 byl na hoře umístěn pomník papeže Milosrdenství, sv. Jana Pavla II., v následujícím roce 12. září to byl pomník sv. sestry Faustýny, 21. května 2016 žilinský biskup Tomáš Galis posvětil Kapli Božího milosrdenství. Současně zakladatel tohoto díla, Anton Barčík, generální ředitel Povážské cementárny v Ladcoch, pracoval na výstavbě kostela v Ladcoch. Jeho svěcení se konalo na závěr Svatého roku milosrdenství 8. října 2016. Kromě výstavby kostela proběhla i výstavba zastavení křížové cesty, která byla prakticky vytesaná do skal hory Butkov. Čtrnáct zastavení křížové cesty vede až na vrchol ke Kapli Božího milosrdenství. Více než 6 tisíc poutníků, jako i desítky kněží a řeholníků, se stali přímými účastníky požeňnaní monumentální kamenné sochy Panny Marie – Matky milosrdenství.

Kéž se hora Butkov stane slovenskou „horou blahoslavenství“, z které budou poutníci odcházet šťastní, protože zakusí nepochopitelnou milosrdnou lásku Boha, který poslal svého jednorozeného Syna, aby se každý člověk, díky jeho umučení, smrti na kříži a zmrtvýchvstání, mohl těšit z plnosti života na zemi i na věčnosti.

text Jana Adámková, foto Josef Floreš

Správné pořadí

Angelo Roncalli, nuncius ve Francii a pozdější papež Jan XXIII., si na jedné diplomatické recepci povídal s vrchním pařížským rabinem. Když vcházel do jídelny, chtěl dát rabin nunciovi přednost. Roncalli odpověděl: „Ne, ne, kdepak. Starý zákon má přednost před Novým.“

Letnice jsou pro život

Jedním z předpokladů přijetí darů Ducha Svatého je touha, žízeň po Bohu, po jeho lásce, pokoji a radosti, po božském životě v nás. Ježíš Kristus je ten, kdo otevírá pramen živé vody. Setkání s ním se stává okamžikem, který mění náš život. On stojí u dveří našeho srdce a čeká, až mu otevřeme, aby nás mohl obdarovat svou láskou, Duchem Svatým. Je třeba otevřít své srdce jeho lásce, aby se Ježíš stal skutečně Pánem mého života. Tou nejčastější překážkou v působení Ducha Svatého v našem životě je, že se nezřekneme sebe sama a nedovolíme Pánu Ježíši, aby se v našem životě ujal své vlády.

Duch Svatý nám dává zvláštní dary, kterými nás uschopňuje k něčemu, co nás přesahuje, co je nad naše lidské schopnosti. Tyto dary nemají za cíl naše posvěcení, jsou to dary pro službu ve společenství. Existuje mnoho duchovních darů, kterými nás Duch Svatý zahrnuje, aby oživil svůj církev. Duch Svatý dává tyto dary každému tak, jak chce. Tyto dary nejsou znamením svatosti nositele, ale svatosti Boží. Bůh je může udělit i hříšníkovi, který o ně prosí a skrze něho konat znamení. V tom je vidět Boží velikost a Boží zájem o spásu každého člověka, tyto dary dává k růstu církve, kvůli spáse světa.

Charismatická obnova je prostým a jedinečným způsobem díla Boží působení Duchem Svatým, který se dotýká života mužů a žen v různých prostředích a podmínkách, přináší jim novou víru a horlivost sloužit Bohu a jeho lidu. Usiluje o totéž, o co usiluje církev: o obrácení, posvěcení a spásu každé lidské bytosti. Role Ducha Svatého v tomto díle se od doby Letnic nezměnila, i my dnes můžeme prožít vylití Ducha, jeho moc a dary úplně stejným způsobem, jako je prožívali a poznávali první křesťané. Obnova, i když zdůrazňuje podstatnou úlohu Ducha Svatého, zůstává kristocentrická. Jasně prohlašuje Ježíše za Spasitele a Pána všeho. Učí, že poznat Ježíše je jediná cesta ke skutečnému naplnění lidského života, naplnění pokojem a láskou. Tento nový život je třeba žít ve společenství církve a přinášet ho do světa.

Poselství je pro každého.

Většina lidí, která se setkala s charismatickou obnovou, se změnila k lepšímu. Mnoho lidí získalo osobní živou víru, někteří zakusili vnitřní nebo fyzické uzdravení, jiní se navrátili do církve a začali vést nový život ve službě církvi. Není to jen skupinka, která se každý týden schází k modlitbě. Jejím jádrem je křest Duchem Svatým – Boží milost, která by měla být součástí zkušenosti každého křesťana. Jeho prostřednictvím má každý – kněží i laici, ženy i muži, mladí i staří – říci své jasné a rozhodné „ano“ Bohu. Kromě osobního odevzdání se Ježíši Kristu, říkáme svoje „ano“ mocné přítomnosti Ducha Svatého a jeho darům – charismatům. Mnohým z nás se to nepodařilo v době, kdy jsme procházeli procesem křesťanské iniciace, tj. křest a birmování. Můžeme tak učinit dnes tím, že dovolíme Duchu Svatému, aby v nás konal, proměnil jádro naší bytosti a aby nás uschopnil pro službu v církvi a ve světě.

Bůh jedná s každým z nás jiným způsobem. Musíme mít na paměti, že chce pro nás vždy to nejlepší a že se s námi setká právě tam, kde jsme. Slabé nebo silné, všechny nás chce vyslat novým směrem a naplnit svou mocí, abychom se s jeho pomocí mohli stát lidmi, jakými nás stvořil. Každý potřebuje být pokřtěn Duchem Svatým. Můžeme být dobří, důležití, vzdělaní nebo svatí, můžeme být slabí, znevýhodnění nebo hříšní, všem se nám dostane požehnání a pomoci, pokud dokážeme znovu otevřít svá srdce a životy Duchu Svatému. Křest Duchem Svatým a přijetí charismat bývaly součástí křesťanské iniciace. Křest Duchem Svatým je pro každého. Písmo nás zve, abychom se nechali vést Duchem Svatým (Ga 5,25).

Výzva otevřít naše životy Duchu Svatému některé z nás zneklidňuje, dost dobře nevíme, co udělá, nebo co od nás bude požadovat a sama charismata mohou být něco zvláštního. Jsou to přece nadpřirozená znamení Boží přítomnosti a my na ně musíme s vírou reagovat. Každý dar Ducha Svatého je důležitý. Přijmout křest Duchem Svatým znamená přijmout plnost naší křesťanské

iniciace, protože nás uschopňuje ke službě Bohu a k vzájemné službě v lásce a moci, vysílá nás k účasti na službě církve ve světě. Oživuje všechno, co se ve farnosti děje, protože oživuje každého, kdo se na tomto dění podílí.

Žít v Duchu znamená plně se podílet na životě těla Kristova. Může to proměnit naše farnosti ve skutečná společenství lásky, ze kterých neseme výzvy evangelia do prostředí, ve kterém žijeme a pracujeme. Naším posláním je poslání církve – proměnit společnost. Máme-li se plně účastnit poslání církve, potřebujeme dary Ducha. Přicházejí k nám prostřednictvím křtu Duchem Svatým – Boží milostí zdarma nabízené každému. Je to milost, po které je třeba toužit, přijmout ji a uvést do života.

Duch svatý nám důvěřuje.

Když přijímáme Ducha Svatého, přináší nám nadpřirozené dary neboli charismata. Mnohdy ale více spoléháme na různé techniky než na Ducha Svatého a to, co začalo jako mocný Boží čin, nyní pokračuje lidskou silou. Vrátili jsme se do bezpečí struktur a rituálů a snažíme se proměnit společnost jenom vlastní přirozenou silou. Apoštol Pavel říká, že Bůh své dary nikdy zpět nebere (Řim 11,29). Pokud se ztrácejí, musí to být proto, že jsme je přestali používat. Obvyklým místem, kde se máme naučit dary užívat, je modlitební společenství.

Pokud lidé skutečně chápou, k čemu tyto dary slouží, budou je používat, ať je Pán postaví kamkoliv. Dary jsou mocné a účinné, když jsou správně užívány. Duch Svatý je pravým strážcem svých darů. Jestliže má církev naplnit svoje poslání hlásat evangelium v síle Ducha Svatého, potřebuje k tomu dary. Dary jsou znamení, která vedou k Bohu, jsou to nástroje ke splnění úkolu, ne cíle samy pro sebe. Pán chce, abychom je měli, ale musíme po nich toužit, žádat o ně a pak je správně používat. Vyžaduje to odvahu a vizi. Jestliže mají prorocké a duchovní služby přinášet ovoce a rozvíjet se, musíme docílit, aby i dnešní autority byly muži a ženami s vizí. Potřebujeme mnohem více proroky, lidi s vizí a ty, co umí předávat Boží slovo, než organizátory a správce. Budeme-li Ducha omezovat, dary znovu zmizí.

Překonat svět

Pro většinu z nás existují tři různé druhy víry – víra, která věří, víra, která důvěřuje, a víra, která očekává. Bůh, ale hledá muže a ženy víry – lidi, kteří přijmou jeho slovo a uvěří v jeho Syna. Chce, abychom poznávali jeho přítomnost, moc a lásku, aby ostatní lidé viděli, že on působí v našich životech. Bůh v nás může působit jenom úměrně naší víře. Nedostatek víry Boha omezuje v jeho činech a z nás dělá pasivní křesťany, zatímco pro dynamickou víru je možné všechno (Ef 3,20). Otec očekává, že budeme nadšení a ochotní, že budeme toužit po tom, abychom ho více poznávali, a budeme věřit, že on chce pracovat v nás a skrze nás. To je očekávající víra. Ježíš říká: „Mějte víru v Boha“ (Mk 11,22). To znamená, abychom něco udělali, třeba jen malý krok a potom jedná on. Mnoho lidí se stalo spíše diváky, než těmi, kteří jednají. Nejvíce času trávíme sledováním televize. Televizní seriály a telenovely mají obrovskou sledovanost – proč? Protože se jejich prostřednictvím můžeme zúčastnit života jiných, bez jakýchkoliv závazků. Přiblížit se Pánu, jít s ním a naslouchat mu je sice těžší, ale přináší to člověku mnohé.

Evangelia jsou plná příběhů mužů a žen, kteří jednali z víry. Petr, který krácel po vodě – ale musel vystoupit z loďky. Žena uzdravená z krvácení – která se musela dotknout Ježíše. Setník přející si uzdravení svého služebníka – musel přijít k Ježíšovi a požádat ho. U každého z nich je dobře vidět, jak Ježíš chválí jejich víru a jindy kárá nedostatek víry. Chceme-li žít v síle Ducha Svatého, musíme žít vírou, která očekává. Víra je podstatná část našeho chození s Bohem a umožňuje Duchu, aby našim prostřednictvím pracoval. Nepřestávejme prosit o Ducha Svatého. Je jedna prosba, která bude vždy vyslyšena a to je prosba o Ducha Svatého.

„Čím spíše vás Otec z nebe dá Ducha Svatého těm, kdo ho prosí!“ (Lk 11,13b)

Ludmila D.

Prach

Profesor teologie se u závěrečných zkoušek ptá, co by řekl anděl Evě při vyhnání z ráje – pokud by tedy vůbec něco říkal. Studentka Klára odpoví naprosto bez rozpaků: „Budeš se plazit po břichu a vysávat prach po všechny dny svého života.“

BRÁNA

Určitě jste si všimli, že u vchodu do kostela a na hřbitov dost dlouho chyběla vstupní brána. Ta prošla rozsáhlou rekonstrukcí. Té se ujal pan Josef Chovančík, stejně zodpovědně a skvěle jako obnovy našeho „betléma“, a o Velikonocích jsme se mohli těšit pohledem na nádherně zrekonstruovanou bránu. Práce na tomto díle byla jistě velmi náročná, a proto patří panu Chovančíkovi velký dík za jeho ochotnou službu při opravě brány.

FAKTURA - DAŇOVÝ DOKLAD

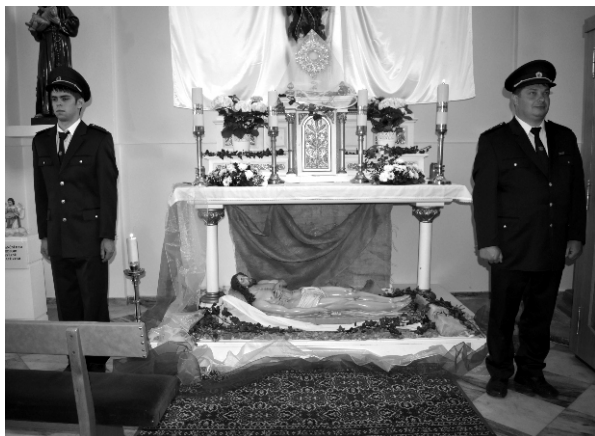
Dodavatel: JOSEF CHOVAŇČÍK		IČ: DIC:	Faktura číslo: 1.			
Příjemce: CHOVAŇČÍKOVÍ		Druh dodávky (kód): Konstantní symbol: Forma úhrady: ÚSTĚNÍM PŘEVODEM				
Číslo účtu: HOŠŤ. P. HAZIBAN DEJ		Odběratel: FARNÍ ÚŘAD SLAVIČÍN				
Způsob dopravy: DODAVATELEM		IČ: DIC:				
Objednávka číslo (KS): 11FO, STUDEŇKA MILAN		Datum splatnosti: TŘÍ TYDNY				
Dodatek list číslo: 1.		Datum UZP: Datum vystavení: 26. 4. 2019 Datum odeslání faktury: 26. 4. 2019				
Název zboží (oznažení dodávky)	Množství	Cena za MJ bez DPH	Cena celkem bez DPH	Sazba DPH v %	DPH v Kč	Cena celkem
ODSTRANĚNÝ STŘEBŘO HÁTEŘU A ŽZI	2 x	0706 NÁŘE	DOBRORUČNÉ			
KOVOTEPEČNĚ PRÁCE	1 x	RŮŽENEC (ROZETIN)	"			
POURŮHOVÁ ÚPRAVA	2 x	ZDRAVÁŘ	"			
PATINOVÁNÍ	1 x	POD OCHRANU TVRÍ	"			
DOPRAVA + MONTÁŽ	1 x	ANDELE BOŽÍ	"			
POŘÁDŮM SERVIS	1 x	VĚŘÍM V BOHA	"			
ZA MINIMALIZACI KRITIKY FARNÍKŮ	1 x	POD OCHRANU TVRÍ	"			

Zboží vč. faktury převzal: *Chovančík Josef*
razítko a podpis dodavatele

VELKOPÁTEČNÍ KŘÍŽOVÁ CESTA

VELIKONOCE

Osli

Německý filozof židovského původu Moses Mendelssohn (+ 1786) potkal při procházce v berlínské ZOO tři studenty, kteří si mysleli, že se pobaví na jeho účet. „Dobrý den, otče Abraháme!“ řekl první. „Dobrý den, otče Izáku!“ řekl mu druhý. „Dobrý den, otče Jakube!“ obrátil se na něj ten třetí. Mendelssohn se nenechal vyvést z klidu a odpověděl s úsměvem: „Mylíte se, pánové. Nejsem ani Abrahám ani Izák ani Jakub. Pro vás jsem spíše Saul, syn Kišův, který se vydal hledat zatoulané osly svého otce. A myslím, že jsem je právě našel.“

HASIČSKÁ MŠE 5.5.2019

1. SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

V neděli 26. května přistoupilo 45 dětí z naší farnosti a 2 děti z okolních farností poprvé ke svatému přijímání... Přejeme jim a v modlitbách vyprošujeme, aby Ježíše ve Svátosti oltářní přijímaly co nejčastěji a aby po cestě života šly neustále s Ježíšem v srdci...

Všechno jde zařídit

Pane, všechno jde zařídit, to bylo mé životní heslo. Zařizoval jsem zaměstnání, sháněl jsem peníze, vyřídil jsem si byt, sehnal jsem si auto... Sehnal jsem si dokonce značku invalidy na sklo auta kvůli výhodám. Vyřídil jsem si slevu na dráhu, na nákup zboží. Vyřídil jsem si důchod... zajímal mě jen svět výhod. Ty, kdo v tom neuměli chodit, jsem považoval za hlupáky, za naivky, kteří neznají základní životní principy. Dařilo se mi takto dobře.

Časem jsem viděl zřejmou nespravedlnost, křivdu, kterou jsem působil druhým, ale oni byli dole, já jsem byl nahoře, a to se mi líbilo.

A teď ležím v nemocnici s vědomím, že mi zbývá pár týdnů života. Mám rakovinu. S tím už dnes nic nejde dělat. Dívám se na svůj život a vidím svět postavený na lži. Prošel jsem životem jako parazit. To, čemu jsem říkal dovednost, byl podvod. Teprve nyní začínám vidět

život pravdivě...

Je mi 48 let. Děti jsem také vychoval v duchu zásady: všechno jde zařídit. Nejmladší syn mi před několika dny řekl: „Táto, nějak to tvé heslo nefunguje. Všechno nejde zařídit.“

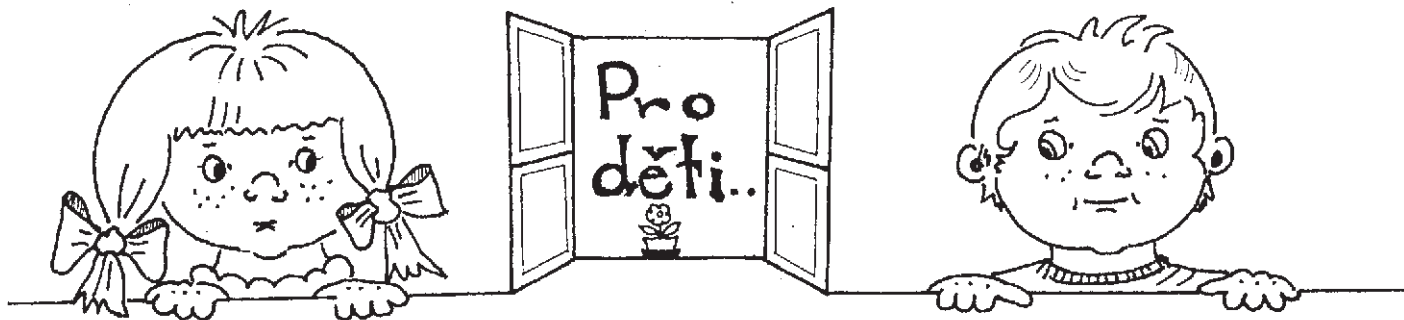
Pane, horší je, že u tebe tento přístup také nefunguje. Ukážeš mi pravdivou tvář mých skutků a mně nic nezůstane. Dům života postavený na výhodách, které jsem si dokázal obstarat, je nešťastný. Čeká mě zpověď. Jak já to všechno mám říct? Všechno, co jsem zařídil, má neuvěřitelné důsledky pro život můj i jiných lidí.

Pane, pomoz mi udělat zpytování svědomí, abych se poctivě připravil na setkání s tebou. Já jsem asi nikdy pořádně nezpytoval svědomí, protože bych musel odmítnout zásady svého života, a já vidím jejich zlo teprve nyní.

Edward Staniek Modlitby marnotratných synů a dcer

To jméno!

Evangelický teolog Johannes Hesekeiel (+ 1918) působil v letech 1866-1910 v Poznani. Na jedné ze svých cest navštívil městského faráře v Halle a požádal služebnou, aby ho ohlásila, slovy: „Jmenuji se Hesekeiel!“ Žena se zalekla, utíkala za farářem a s očima na vrch hlavy na něj volala: „Pane farář! Pane farář! Venku stojí nějaký šílenec a tvrdí, že je prorok Ezechie!“

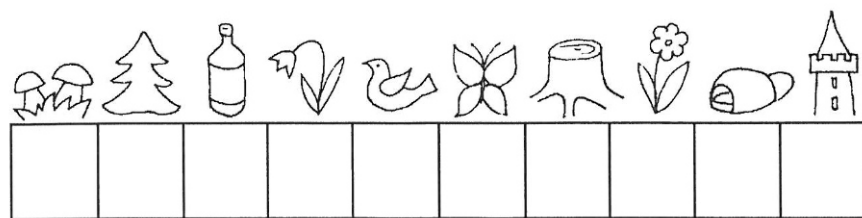
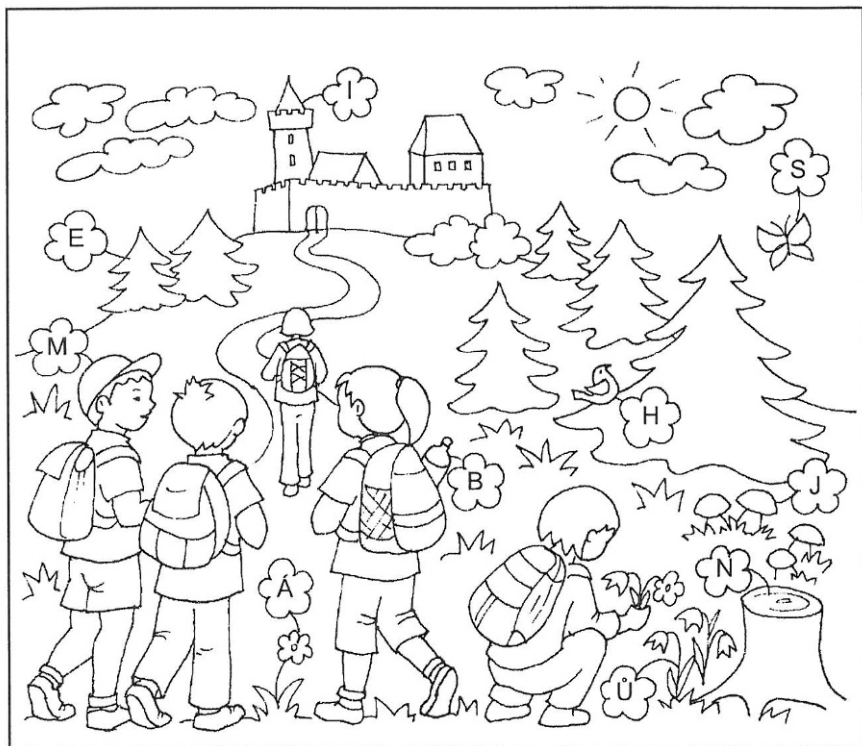
Zed'

Byla jednou jedna země, a možná ještě existuje, a ta země byla rozdělena zdí na dvě části. Zeď byla vysoká, mohutná, šedá a hrozivá. Nikdy, vůbec nikdy se nikdo nepokusil ji přelézt. Nebyly v ní průchody, vrata, dveře nebo něco podobného. Ani maličký otvor. Ti, kdo se narodili na jedné straně, nikdy

CESTOVÁNÍ

Prázdniny a dovolená jsou příležitostí k cestování. Objevujeme nová místa, setkáváme se se zajímavými lidmi, můžeme zažít nejedno dobrodružství. Nevadí, že někdy zabloudíme, důležité je, že dojdeme do cíle.

Podle obrázků doplň do tajenky příslušná písmena. Dozvíš se, na co bychom neměli nikdy zapomínat. Na každé cestě ...

neviděli ty, kdo se narodili na straně opačné.

Dan bydlel v domě, který stál přímo naproti téhle pověstné chmurné zdi. Byl to milý chlapec s hnědými očima a světlými vlasy. Hrál si jen na dvorku u domku a už ho to omrzelo. „Proč si nemůžu jít hrát na druhou stranu, za tu zeď?“ ptal se Dan jednou maminky. „Protože tam bydlí moc zlí lidé,“ odvětila maminka. „A jestli mi nevěříš, zeptej se táty.“ Dan šel za otcem do jeho dílny. „Proč si nemůžu jít hrát na druhou stranu zdi?“ „Protože tam žijí moc špatní lidé!“ odpověděl otec.

Dan si tedy hrál zase na té straně zdi, kde bydlel, ale měl čím dál větší pokušení alespoň nakouknout na druhou stranu nějakou škvírou. Zeď byla však příliš silná. Ale všiml si, že právě na jejich dvorku se na jednom místě oddrolilo ze zdi trochu cementu, a tak skoro bezděčně strčil lopatku pod velký úlomek. Kus cementu docela lehce odpadl. Dan se rozhodl, že začne hloubit. Na druhé straně zdi byl jiný dvorek, domek a osmiletý kluk se světlými vlasy a hnědými očima. Dan z jedné strany zdi poznal Dana z opačné strany zdi, aby se šel podívat na jeho tajnou skrýš. „Mám bráchu, sestru a psa,“ řekl mu Dan. „Úplně jako já,“ odpověděl Dan. „Koupil bych ti zmrzlinu, ale naši mi zapomněli jako obvykle dát kapesné na tento týden.“ „Stejně jako naši mně,“ řekl Dan. „Trochu mně nejde matika a mám strach, když jsem někde ve tmě.“ „Přesně jako já,“ povídá mu na to Dan. Oba kluci se otočili a ruku v ruce se vrátili ke zdi. „Kdeže jsou všichni ti strašně zlí lidé?“ otázal se Dan z opačné strany zdi. „Tady, na druhé straně zdi,“ odpověděl Dan.

Nakonec se znovu protáhl otvorem a vrátil se domů na opačnou stranu zdi. Vstoupil do domku. Dělal jakoby nic, ale jeho útěk doma zpozorovali. Maminka i tatínek ho už čekali. A tvářili se zachmuřeně: „Dane!“ Zlobili se. „Tys byl na druhé straně zdi!“ „Ano,“ přisvědčil Dan. „Tam u těch špatných lidí.“ „Ano,“ přikývl Dan. „No tak, jací jsou?“ „Úplně stejní jako my,“ zněla odpověď jejich syna Dana.

Bruno Ferrero
Ptačí zpěv pro duši

Askeze

Exercitátorovi se doneslo, že jeden z jeho spolubratří už tři dny nic nejedl. Šel za ním, aby se ho zeptal po důvodech, proč drží takový půst. „Pokouším se bojovat proti svému slabému já,“ odpověděl mu mnich. „Hm, to musí být těžké...“ řekl exercitátor a pokyvoval hlavou, „a ještě těžší to musí být s prázdným žaludkem.“

... A NĚCO PRO ROZVESELENÍ ...

„Dvěstě korun za vytrhnutí zubu? Není to trochu moc, pane doktore?“ ptá se poničený pacient po zákroku. „Sazba lékařské komory určuje sice jen padesát korun, ale vy jste tak strašně řval, že mně, jak mi řekla sestra, utekli tři pacienti z čekárny.“

„Tak si představte, včera přejel jeden motocyklista našeho zubního lékaře.“ „Nepovídejte! Kam jsme to dopracovali! Dneska ani u křesla v ordinaci si nemůže být člověk před těmi blázný na motorkách jistý!“

Na oční ambulanci se ptá lékař pana Nováka: „Nosíte brýle?“ „Jenom na čtení, pane doktore.“ „Mohl byste mi přečíst na téhle tabulce druhou řádku zdola?“ „Když já, pane doktore, neumím číst.“

Stěžuje si paní Volná: „Paní doktorko, mně se moc zhoršuje zrak, vidím čím dál tím hůře.“ „Tak se, prosím, paní Volná, tady posadte a přečtěte mi ta největší písmena na té tabuli.“ „Na jaké tabuli, paní doktorko?“

Stěžuje si pan Piškulák: „Tak jsem u té oční doktorky nepořídil. Nedala mi neschopenku, ani žádné oční kapky. Pouze jsem dostal kapky, že jsem simulant.“

Žurnalista se ptá dědečka o jeho stoletých narozeninách: „Co říkáte, dědečku, minisukním?“ „Moc drahá móda, pane redaktore, už jsem si musel kvůli ní dvakrát koupit nové brýle.“

Paní Irena se svěřuje své přítelkyni: „K mému rozvodu hlavně přispěl oční lékař.“ „Prosím tě, vždyť tvůj manžel vypadal docela normálně.“ „No ano, ale on mu totiž předepsal silnější brýle.“

Panu Královi sdělili telefonicky z porodnice, že se stal šťastným otcem. Samosebou to bouřlivě oslavil a pak se vydal do porodnice za svou paní. Sestřička mu však musela opakovaně vysvětlovat: „Ne, pane Král, nemáte dvojčata, opravdu ne. Pouze jste zapomněl, že při návštěvě porodnice byste měl být střízlivý.“

Svatopluk Káš
Anekdoty z ordinací 2

Ládo, pojd ven!

Jistého Ládu z Benešova, Ježíšova kamaráda a bratra Marie a Marty, ranila mrtvice. (Ta Marie se později proslavila skandálem, když na Ježíše vyčila celý Chanel N 5.) Sestry poslaly Ježíšovi zprávu: „Honem, našeho Ládu ranila mrtvice!“ Když si ten vzkaz přečetl, řekl učedníkům: „Co ho nezabije, to ho posílí.“ Oddechli si, že tentokrát zůstanou doma a nemusejí se nikam harcovat. Po pár dnech si to ale rozmyslel: „Pánové, balíme, jedeme do Čech!“ „Ježíši, ty to nechápeš,“ začali protestovat. „Pražáci tě posledně chtěli zlynčovat, a ty tam jedeš znova?“ „Copak nevíte, jak to chodí na dráze?“ odpověděl jim Ježíš. „Kdo cestuje ranním vlakem, tomu se nic nestane, protože jede ve světle. Kdo si ale vybere noční expres, riskuje, protože jede ve tmě.“ Když viděl, že mu vůbec nerozumí, nechal toho a řekl jen: „Náš kamarád Láda spí. Jdu ho probudit.“ „Jo jo, spánek je nejlepší lékař,“ pokývali učedníci hlavami. Ježíš samozřejmě mluvil o smrti, ale oni tu metaforu nepochopili, protože byli zvyklí brát všechno doslova. Ježíš jim to tedy řekl polopatě: „Láda umřel. Jedeme za ním.“ Tomáš, kterému se říkalo Dvojka, zašeptal ostatním: „Toš děcka, teď všichni též umřeme!“ Do Benešova dorazili s křížkem po funuse. Smuteční hosté se již rozjížděli domů. Jeden z nich si u vlaku všiml Ježíše a poslal o tom zprávu Martě. Ta na nic nečekala a hned mu vyběhla naproti. Před nádražím do něj málem vrazila. „Ježíši, kde jsi byl?“ uvítala ho s výčitkou v hlase. „Kdybys tu byl s námi, můj bratr mohl žít! Pomodlil by ses a Bůh by ho uzdravil!“ „Tvůj bratr vstane z mrtvých,“ usmál se na ni Ježíš. „Jistěže vstane, každý vstane – při vzkříšení v den Páně...“ odříkala Marta, co si pamatovala z hodin náboženství. „Ten den už je tady,“ přerušil ji Ježíš. „Kde jsem já, tam už vzkříšení začalo. Kdo mi věří, nemusí se bát smrti – se mnou bude žít navždycky. Rozumíš mi?“ „Nerozumím, ale věřím,“ vyhrkla Marta. „Ty musíš být Ten, na kterého jsme čekali.“ Proklouzla zpátky na smuteční hostinu, vzala si Marii stranou a pošeptala jí: „Ježíš je tady. Ptá se po Tobě!“ Když si hosté všimli, že obě zmizely, řekli si: „Asi šly na hřbitov zapálit svíčku,“ a vydali se za nimi. Jakmile Marie venku uviděla Ježíše, zhroutila se mu do náruče: „Kde jsi byl? Vždyť mohl žít...“ Ježíš se rozhlédl kolem a nad vším tím pláčem, bolestí a smutkem se mu sevřelo srdce. „Kde leží?“ vypravil ze sebe. „Tady,“ ukázali mu čerstvě zasypaný hrob. Ježíš se rozbřečel. „Jo, Láda byl dobrý chlap,“ kývali místní. Ale jiní nechápali: „No právě! Tak proč ho neuzdravil, když léčí kdejaké živly na ulici?“ To už se Ježíš neudržel. „Vyhrabejte ho!“ zavelel. „Ježíši, ty nechápeš...“ namítla Marta. „Přišel jsi pozdě, už tam leží čtvrtý den!“ „Neříkalas, že mi věříš?“ odpověděl jí. „Teď něco uvidíš.“ Hrobníci začali s exhumací. Ježíš vzhlédl k nebi a tiše se modlil: „Díky, Tati, že jsi se mnou. Ty mi rozumíš. Nepotřebuješ moje modlitby, ale prosím kvůli nim, ať všichni pochopí, žes mě na tuhle misi vyslal ty.“ Jakmile bylo vidět rakev, Ježíš se naklonil nad hrob a zakřičel do něj: „Ládo, pojd ven!“ Rakev se otevřela a Láda opravdu vyšel ven. Ruce i nohy měl ale ještě dost ztuhlé a tvář hodně pobledlou. Pomozte mu, ať se rozhýbe, a nechte ho trochu projít,“ řekl jim Ježíš, otočil se a šel pryč. Spousty místních v něj tehdy uvěřily. Někteří to ale spěchali nahlásit úřadům do Prahy. Ihned se sešel krizový štáb a vyhodnotili Ježíše jako nepřijatelné bezpečnostní riziko. (viz Jan 11, 1-53)

Z knihy Alexandra Fleka
PARABILE

Diktát

Známý profesor teologie musí náhle přerušit diktát, protože v domácí kapli čekaly řádové sestry na nedělní odpolední pobožnost. Přešel k nim, poklekl před oltářem a začal se modlit. Sestry se záhy začaly uculovat. Profesor totiž říkal: „Všemohoucí Pane – čárka – věčný Bože – vykřičník. Slyš – čárka – Pane – čárka – a smiluj se – čárka – neboť jsme zhrěšili proti tobě – vykřičník!“

Ohlédnutí za Postní almužnou 2019

Na začátku postní doby jsme měli možnost si v kostele vyzvednout papírovou schránku a do ní pak každý den vložit příslušný finanční obnos, jehož výše závisela na tom, co jsme si v daný den odpustili. Charita Slavičín pak tyto peníze využije na pomoc potřebným lidem v naší farnosti a jejím okolí (farnost Vlachovice, farnost Štítná a farnost Újezd).

*Za Charitu Slavičín
Mgr. Kateřina Gbelcová, koordinátor PA*

Postní almužna

	Rok 2018	Rok 2019
Farnost Slavičín	28 503,00 Kč	27 425,00 Kč
Farnost Štítná n/VI	9 200,00 Kč	13 642,00 Kč
Farnost Újezd	15 059,00 Kč	16 058,00 Kč
Farnost Vlachovice	14 568,00 Kč	16 926,00 Kč

POZOR! **ZMĚNA PŮJČOVNÍ DOBY** **VE FARNÍ KNIHOVNĚ**

Farní knihovna nyní půjčuje knihy následovně:
každý druhý (sudý) čtvrtek od 12.30 do 15.30 hodin

V sobotu 24. srpna 2019 zveme všechny,
kteří kdy zpívali a hráli ve slavičínských schólách
od 90. let po dnešek na
VELKÉ SETKÁNÍ SLAVIČÍNSKÝCH SCHÓL.
Uskuteční se v areálu letní scény ve slavičínském parku.
Začátek ve 14 hodin mší svatou.
Ostatní program dle pozvánky.
Přijďte si zazpívat, pobavit se a ti „starší“ zavzpomínat!

V neděli 30. června v 11 hod.
bude mše svatá pro děti
na poděkování za uplynulý školní rok.

Odpoledne téhož dne v 16 hod.
bude na farní zahradě pro děti a rodiče
táborák na zahájení prázdnin.

Modlitba řidiče

Ježíši, Pravdo, osvěcuji mě a daruj mi bdělost a odpovědnost, ať nepřehlédnu žádnou ze značek, ať neztratím správnou cestu a beru ohled na druhé. Ježíši, Cesto, veď mě a dej mi pevnou ruku, chladnou hlavu a pohotové reakce. Ať mě neovládne záliba v nezřízené rychlosti a já i druzí dojedeme bezpečně k cíli. Ježíši, Živote, dej, ať žádným skutkem život nezničím nebo nepoškodím. Nechť mi každá cesta připomíná, že jsem na cestě za tebou. Amen

Modlitba cestujícího

Svěřuji Ti, Pane, tuto cestu a prosím tě za všechny, kdo jsou na cestách. Drž nad námi ochrannou ruku, abychom v pořádku dosáhli svého cíle. Těm, kteří jsou za volantem, daruj bdělost a jistotu. Všem těm, kteří se starají o bezpečnou a rychlou přepravu cestujících, odplat' požehnáním. Amen

Modlitba cyklisty

Pane, buď se mnou na mé cestě, Jsem rychlejší než chodci, prosím tě, ať je svou jízdou neohrozím, ať mi nechybí pozornost a ohleduplnost. V porovnání s auty jsem však velmi zranitelný, a proto tě prosím, abys nade mnou držel svou ochrannou ruku a já tak bezpečně dojel do svého cíle. Amen

Ranní modlitba

Stvořiteli můj, věřím, že jsem v tvých rukách.
Věřím, že ty mě slyšíš, kdykoli se na tebe obracím,
a že všude mě předchází i doprovází tvůj laskavý pohled.
Ty jsi nesmírně veliký a svatý, klaním se ti.
Ty mi dáváš tento nový den, děkuji ti.
Ty jsi milosrdný a slitováváš se nad každým,
svým odpuštěním připrav mé srdce na přijetí darů,
které dnes pro mě připravuješ.
Ty jsi štědrý a dobrotivý, daruj mi to, co potřebuji,
abych tento volný den prožil v lásce, v radosti a ke tvé slávě.
Prosím tě i za ty, kteří dnešní den pracují,
požehnej jejich námahu a dopřej zdraví jejich práci. Amen

V neděli 25. srpna 2019 se uskuteční

v areálu letní scény slavičínského parku tradiční

FARNÍ DEN.

Začátek v 11 hodin mší svatou.

Ostatní program bude ve vývěskách, na webu
a na plakátovacích místech.

Pusto a prázdnno

Student teologie přichází na zkoušku. Před ním skupinka přísně vyhlízejících profesorů. Na otázky, které mu kladou, nemá bohužel odpověď. „Abych řekl pravdu, mám v hlavě prázdnno, ba vymetenno. Jako na poušti!“ zaúpí nakonec. „Mladý muži,“ vyzve ho povzbudivě jeden z profesorů, „na nějakou oázičku byste přece jen mohl narazit, ne?“ „Jistě, pane profesore,“ odvětví student. „Otázka je, jestli ji moji velbloudi vůbec najdou...“

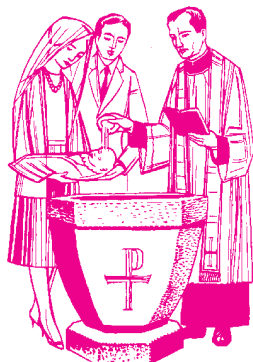
KŘTY

Duben:

Martina Marie Gazdíková
Lenka Michaela Marcaníková
Michaela Hajdová
Jan Gabriel Hajda
Alena Sofie Hajdová
Vojtěch Urbaník
Jan Václav Kafka
Mariana Tereza Ševčíková
Ema Elizabet Šandorová

Květen:

Patrik Petr Dubovec
Rosálie Barbora Ševčíková
Kristýna Žáková
Zuzana Žáková
Denisa Marie Krajíčková
Eduard Jaroš
Eliška Jančaříková

SVATBY

Duben:

Patrik Štefaník, Slavičín + Veronika Vašíčková, Lipová

Květen:

Mikuláš Múdry, Popov + Vlasta Křížová, Slavičín
Lukáš Miča, Sv. Štěpán + Tereza Studenková, Slavičín

POHŘBY

2.5. Ludmila Hrdličková, 1934, Slavičín
4.5. Anna Hamalčíková, 1928, Lipová
17.4. Anežka Kosečková, 1942, Nevšová
20.5. Svatopluk Koběřský, 1966, Slavičín
23.5. Jaromír Fojtů, 1953, Slavičín
23.5. Miroslav Sviták, 1934, Petruvka
25.5. Vladislav Rak, 1936, Slavičín

ROZPIS SLUŽEB ŽEN, KTERÉ SE OBĚTAVĚ STARAJÍ O ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

8.6. - 14.6. Hrádek 2 (I. Častulíková)
15.6. - 21.6. Hnilová L., Bothová M., Zvoničková D., Kotásková,
Koncerová V., Frolová, Vyoralíková
22.6. - 28.6. Mňachková D., Cvešperová H., Hlavicová R., Koudelová
T., Koudelová E., Argalášová D., Marcaníková
29.6. - 5.7. Nevšová
6.7. - 12.7. Lipová
13.7. - 19.7. rodina Múdrych
20.7. - 26.7. Divnice
27.7. - 2.8. Rokytnice
3.8. - 9.8. Kašparová, Buriánková, Brhelová, Raková,
Kosečková, Rašková
10.8. - 16.8. Obadalová, Durďáková, Borová L., Tománková M.,
Kuželová L., Kuželová M.
17.8. - 23.8. Stejskalová, Studénková M., Salvetová, Burešová
24.8. - 30.8. Vašíčková, Kudelová, Janůjová, Šebáková, Nováková,
Psoťová J., Janoušková V.
31.8. - 6.9. Zlámalová J., Peniašková, Studeníková J., Lysáková,
Dubská,
7.9. - 13.9. Kučerňáková, Hlavicová Cvešperová, Florešová M.,
Goňová J., Kovaříková M., Pfeiferová A.
14.9. - 20.9. Kozáčková L., Hudková V., Dulíková L., Ševčíková D.,
Žáková L., Štulířová, Bartošová
21.9. - 27.9. Bohuslavice
28.9. - 4.10. Hrádek 3 (R. Petřů)
5.10. - 11.10. Chovančíková, Machů H., Humpolová st.,
Humpolová ml., Studenková A., Adámková J.
12.10. - 18.10. Rudimov
19.10. - 25.10. Petruvka
26.10. - 1.11. Zupková P., Fojtíková I., Raková R., Durďáková E.,
Štěpančíková I., Šimoníková P., Koudelová L.

Krátké texty v rámečcích ve spodní části stránek jsou z brožurky
Humor v Bibli autora Andrease Martina.

RÁDI VÁM POSLOUŽÍME UDĚLENÍM SVÁTOSTÍ – největšího daru, který Kristus světil své církvi.

Protože však je k tomu třeba dobrá příprava, **ohlase se nám:**

Křest dětí buď hned po narození nebo alespoň 1 měsíc před křtem.

(Křty jsou zpravidla 3. neděle v měsíci při mši svaté v 11 hodin)

Příprava na **křest dospělých** trvá zhruba 1 rok.

(Křest obvykle v sobotní Velikonoční vigílii.)

Zamýšlený **církevní sňatek** nejméně 3 měsíce předem.

Svátost nemocných udělujeme po individuální domluvě.

Možnost **svátosti smíření** je vždy půl hodiny před každou mší svatou.

ÚŘEDNÍ HODINY NA FAŘE

Středa ----- 15.00 – 16.00

Pátek 8.30 – 9.30 15.00 – 16.00

Pokud je P. Marian přítomen na faře, přijme potřebné rád i mimo úřední hodiny!!!

TELEFONICKÝ KONTAKT:

Fara (úřad) :

739 245 911

Mons. P. Marian Dej (soukromé):

731 919 369

E-mail: faslavicin@ado.cz

Web: www.faslavicin.cz

Farní knihovna (na faře):

každý druhý (sudý) čtvrtek od 12.30 do 15.30 hod.

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY VE FARNOSTI SV. VOJTĚCHA A SV. CECILIE VE SLAVIČÍNĚ

NE 7.15 hodin

9.15 hodin

11.00 hodin

PO, ST, PÁ

18.00 hodin

ÚT, ČT, SO

7.00 hodin

9.6. Slavnost Soslání Ducha Svatého
10.6. Panna Maria, Matka církve
13.6. Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze
sv. Víť
15.6. Slavnost Nejsvětější Trojice
20.6. Slavnost Těla a Krve Páně
23.6. 12. neděle v mezidobí
24.6. Slavnost Narození sv. Jana Křtitele
28.6. Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
29.6. Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů
30.6. 13. neděle v mezidobí
3.7. Svátek sv. Tomáše, apoštola
5.7. Slavnost sv. Cyrila a Metoděje, patronů Evropy
6.6. sv. Marie Gorettiová
7.6. 14. neděle v mezidobí
11.7. Svátek sv. Benedikta, patrona Evropy
14.7. 15. neděle v mezidobí
16.7. Panna Maria Karmelská
21.7. 16. neděle v mezidobí
22.7. Svátek sv. Marie Magdalény
23.7. Svátek sv. Brigity, patronky Evropy
25.7. Svátek sv. Jakuba, apoštola
26.7. sv. Jáchym a Anna
28.7. 17. neděle v mezidobí
31.7. sv. Ignác z Loyoly
4.8. 18. neděle v mezidobí
6.8. Svátek Proměnění Páně
9.8. Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže
10.8. Svátek sv. Vavřínce, jáhna a mučedníka
11.8. 19. neděle v mezidobí
15.8. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie
18.8. 20. neděle v mezidobí
24.8. Svátek sv. Bartoloměje, apoštola
25.8. 21. neděle v mezidobí
27.8. sv. Monika
1.9. 22. neděle v mezidobí
8.9. 23. neděle v mezidobí, Narození Panny Marie
12.9. Jméno Panny Marie
14.9. Svátek Povýšení sv. Kříže
15.9. 24. neděle v mezidobí
16.9. sv. Ludmila
21.9. Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty
22.9. 25. neděle v mezidobí
23.9. sv. Pio z Pietrelciny
28.9. Slavnost sv. Václava, hl. patrona českého národa

PASTÝŘ, zpravodaj farní rodiny sv. Vojtěcha a sv. Cecílie ve Slavičíně. Slouží pro vnitřní potřebu farnosti. Řídí redakční rada. Náklad 500 výtisků. Příspěvky přijímají Jana Adámková, tel. 608 746 325 nebo 731 646 734 a Magdalena Durďáková, tel. 739 524 374. Můžete je také vložit do označené pokladničky v přední části kostela, která je k tomuto účelu určena. Nepodepsané příspěvky se nepřijímají. Všem pravidelným i nepravidelným dopisovatelům upřímně Pán Bůh zaplat. Náklady na 1 výtisk činí přibližně 12,- Kč. Srdečně děkujeme za vaše finanční příspěvky. Další řádné číslo vyjde v neděli 28.9. na Slavnost sv. Václava. Uzávěrka bude v neděli 15.9.2019. Pozn. Redakce nezodpovídá za obsahy jednotlivých příspěvků. Provádí pouze jazykové a stylistické korektury. V článcích jsou otištěny necenzurované názory, postřehy a zkušenosti našich dopisovatelů a čtenářů!